

Dvestotica za Gašperja Pintarja

Gašper Pintar je s smerjo Kačji pastir (8a+) v Bitnjah preplezal svojo dvestoto smer z oceno 8a ali več. Dvajsetletni Škofjeločan je v svojo statistiko prvo osmico vpisal leta 2008: smer Déversé satanique (8a+) v francoskem plezališču Gorges du Loup. Že istega leta je preplezal svojo prvo smer z oceno 8b, in sicer Mrtvaški ples v Mišji Peči, uspešen pa je bil še v štirih smereh z oceno 8a. Na svojo prvo 8c je čakal le eno leto. V Mišji Peči je leta 2009 preplezal Strelovod, v istem letu pa je bil uspešen kar v treh smereh z oceno 8a na pogled. Leta 2010 je bila njegova najtežja preplezana smer ocenjena z 8b+. Svojo drugo 8c je preplezal leta 2011, in sicer smer Revolucija v Pajkovi strehi. Tega leta je zvišal tudi mejo plezanja na pogled, saj je bil uspešen kar v treh smereh z oceno 8a+. Največjo količino osmic je preplezal leta 2012, saj jih je na svoj seznam zapisal kar 52. Leta 2013 je preplezal svojo prvo 8c+, opravil je četrti vzpon v smeri Privid v Bohinjski Beli.

Tim Unuk do svoje prve 8c+

Tim Unuk je svojo najtežjo smer do zdaj preplezal v svojem najbolj priljubljenem plezališču Kotečnik. Smer, ki jo je prvi preplezal Luka Zazvonil, prvo ponovitev pa je opravil Izidor Zupan, se nahaja v sektorju Oboki. Mladinski reprezentant Slovenije je za 30 metrov dolgo smer, ki poteka večinoma v strehi, porabil 10 poskusov. Odlična forma se je napovedovala že nekaj časa, le nekaj dni prej je bil namreč uspešen v dveh smereh z oceno 8c, v smeri The secret (8c) v plezališču in Corrida v Mišji peči.

Anej do 8a pri enajstih letih

Anej Batagelj, član Društva za razvoj plezalne kulture, je za prvo-majske počitnice plezal v španskih

plezališčih. Visoka motivacija in naporni treningi, ki jih vodijo Katarina in Klemen Kejžar ter David Debeljak, so pripomogli, da je Anej pri vsega enajstih letih preplezal svojo prvo smer z oceno 8a. Uspešen je bil v smeri El Guardia, za katero je potreboval 7 poskusov. Tako je postal drugi slovenski plezalec s preplezано smerjo osme stopnje težavnosti pri tej starosti. Poleg tega je bil v drugem poskusu uspešen v smeri Festa forte (7c), na pogled je preplezal smer Pitus i flautes (7b). Prvi Slovenec, ki je smer osme stopnje po francoski lestvici, in to celo z oceno 8a+, preplezal že pri enajstih letih, je Blaž Rant. V plezališču Pod sušo je bil leta 1995 uspešen v smeri Gož (8a+). Blaž je nato pri trinajstih letih poskrbel tudi za "najmlajšo" slovensko 8b, Mrtvaški ples v Mišji Peči.

Water world (9a) za Škofica

Domen Škofic je v Pajkovi strehi v Ospu preplezal megalomansko smer Water world (9a). Smer je na začetku marca (in pred dvema letoma kot prvi) preplezal Klemen Bečan. Za Domna je to že šesta smer z oceno 9a v karieri in druga letos. Pri petnajstih letih je preplezal smer Martin Krpan v Mišji Peči, natanko pred dvema letoma pa je bil uspešen v smeri Halupca 1979 v Pajkovi strehi. Potem vse do konca lanskega leta ni preplezal tako težke smeri, o nadaljnjih uspehih v Mišji Peči (Sanjski par), Siurani (Estado critico) in Margalefu (Era Vella) pa smo že pisali.

Tri balvanske tekme za SP 2014

Konec aprila je v kitajskem Chonggingu potekala prva tekma za svetovni pokal v balvanskem plezanju za sezono 2014. Slovenija je imela na tekmovanju dva predstavnika. Oba sta tekmovanje, kjer je pri moških slavil Jan Hojer, pri ženskah pa Juliane Wurm, končala v polfinalu, Jernej Kruder s 13., Mina Markovič pa z 18. mestom. Že na drugi tekmi v azerbajdžanskem Bakuju so se Slovenci bolje odrezali, tam je Mina Markovič v finalu preplezala na končno 5. mesto, Jernej Kruder pa je svoj nastop zaključil v polfinalu s končnim 16. mestom.

USTVARJENO ZA SVOBODO

Strmimo k razvoju opreme, ki omogoča večjo svobodo pri gibanju v neokrnjeni naravi. Rezultat je nizka teža in ergonomični dizajn opreme za večji užitek na vsakem koraku.

Več na: www.salomon.com

salomon

Zmage sta se veselila Dmitrii Shara-futdinov in Anna Stöhr. Tretja balvanska tekma za svetovni pokal v sezoni 2014 je potekala v švicarskem Grindelwaldu. Slovenci smo imeli v finalu enega predstavnika, ki pa tam sploh ni nastopal. V finale se je s prvim rezultatom polfinala uvrstil Jernej Kruder, ki pa je plezanje v finalu zapravil z zamudo v izolacijsko cono. Tako se je moral zadovoljiti s končnim 6. mestom. V ženski konkurenci smo imeli dve polfinalistki. Mina Markovič je končala na 7. mestu, na 17. pa mladinka Katja Kadič. Domen Škofic je svoj nastop končal v kvalifikacijah in zasedel končno 33. mesto. Že druge zmage letos se je pri moških veselil Jan Hojer, pri ženskah pa prve Shauna Coxey.

Prva tekma za DP 2014 v Slovenski Bistrici

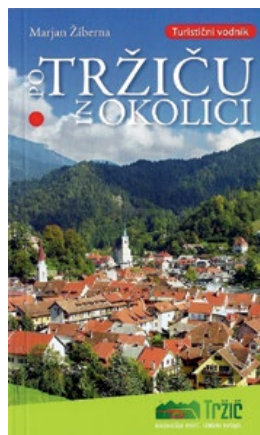
Državno prvenstvo v sezoni 2014 so v nedeljo, 11. maja, s tekmo v težavnosti odprle mlajše in srednje kategorije. Cicibani in cicibanke ter mlajši dečki in mlajše deklice so se po novem pravilniku pomerili v dveh smereh. Starejši dečki in deklice ter kadeti in kadetinke so najprej imeli kvalifikacije, najboljših pet pa se je pomerilo še v finalu. Zmag na prvi tekmi so se veselili Bine Meke in Letija Fajfar/Betka Debevec (cicibani, cicibanke), Nik Golej in Lučka Rakovec (mlajši dečki in deklice), Luka Drolc in Janja Garnbret (starejši dečki in deklice) ter Tine Rozmarič in Sara Lukič (kadeti in kadetinke).

Novice je pripravil
Peter Mikša.

LITERATURA

Tržič – iz mesta do vrhov

Marjan Žiberna: **Po Tržiču in okolici: turistični vodnik.** Tržič, Občina Tržič, 2014. 120 str.; 9,80 EUR.

Včasih kar malo pozabimo, da je Tržič eno od pomembnih izhodišč za pot v gore. Tam, na stiku Karavank in Kamniško-Savinjskih Alp pa je, kot na drugih planinskih izhodiščih, veliko zanimivega. In škoda bi bilo, če bi kar tekli mimo. Obiskovanje gor je vendarle tudi spoznavanje z zgodovino, kulturo, z dediščino, na katero smo lahko ponosni. Namen turističnega vodnika *Po Tržiču in okolici* je prav tak. Pokazati obiskovalcu, kaj je v mestu in okolici zanimivega, kdo in kdaj je tam pustil sledove ... In ker mesto leži med gorami,

je športno-planinskemu delu namenjen znaten del vsebine. Marjan Žiberna bralcu najprej predstavi Tržič in pomembnejše kraje tržiške občine, in to z znamenitostmi, zgodovino in ljudmi. Izvemo vrsto dejstev, ki so malo znana. Denimo, da je feldmaršal Josef Radetzky (prav tisti Radetzky iz Straussove koračnice) nekaj časa živel tudi v Tržiču. Spoznamo tržiške nekdanje in sedanje športnike (Jože Šlibar, svetovni rekorder v poletih, Bojan Križaj, odlični smučar ...), družino Born, katere lastništvo velikega dela gozdov okoli Tržiča je vplivalo tudi na napredek krajev (cesta v Jelendol), pa geološko dediščino Dovžanove soteske, arhitekturne posebnosti mesta, industrijo, po kateri je mesto znano še danes (čevljarstvo, tekstilstvo, kovinarstvo – kose), čeprav ni več tako močna kot v najboljših dneh. Del vodnička je posvečen prireditvam, ki ohranjajo to dediščino (npr. Šušarska nedelja, Mednarodni dnevi mineralov). Sprehodo se do vseh planinskih postojank, ob tem je opisanih nekaj planinskih poti, gremo na pašne planine, ki jih v tržiškem koncu ni malo, hkrati pa izvemo za številne možnosti športnega udejstvovanja. Na koncu je lepo nanizana še sakralna dediščina – dober ducat cerkva. Zanimiva za planince je informacija, da je znameniti Jakob Aljaž del svoje duhovniške službe preživel tudi v Tržiču, še več, prav on je v slovenščino prevedel znamenito božično pesem *Sveto noč* in prav v Tržiču so jo leta 1871 prvič zapeli v našem jeziku. In da bralec, ki pohaja po okolici Tržiča, ne ostane brez hrane in prenočišča, je naveden še seznam turističnih kmetij. Kar sem v vodniku edino pogrešal, je seznam gostišč. Vodniku je priložen ličen zemljevid (merilo 1 : 30.000) z nekaterimi označenimi planinskimi in tematskimi potmi skupaj s podrobnim opisom, navedene pa so tudi vse znamenitosti, kočje, kmetije in planine. Menim, da so prav dejstva, ki so mnogim nepoznana, odlika območnih vodnikov, in da prav ti vodniki lahko bralcu in obiskovalcu širijo obzorje in obisku dodajo pomembno vrednost. Prijazno povabilo, ki ga je v uvodu napisal tržiški župan Borut Sajovic, odseva vso pestrost, ki čaka obiskovalca. Prav v tej pestrosti je vodnik *Po Tržiču in okolici* lepo uspel.

Marjan Bradeško

Kaj cveti v Sredozemlju?

Peter in Ingird Schönfelder: **Kaj cveti v Sredozemlju?** Prevedel Milan Lovka. Kranj, Založba Narava, 2014. 320 str.; 19,90 EUR.

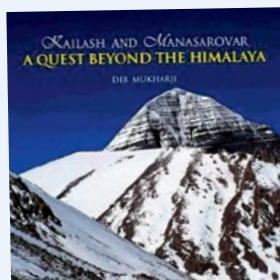

Čeprav v uvodu piše, da veliko rastlin, ki v Sredozemlju rastejo v gorah, in veliko endemičnih rastlin v knjižici ni omenjenih, pa je vendarle v njej opisanih več kot 500 cvetlic, grmov, dreves. In ne le tistih, ki rastejo kot okrasne rastline pred hoteli. Mnogo je takih, ki jih boste na svojih pohodih po pristnem svetu narave Sredozemlja odkrili šele, ko boste na samotni mivkasti plaži, ko se boste zapletali v makijo ali šarili po garigi. Še več, na mnoge od njih boste naleteli še globoko v notranjosti obsredozemskih pokrajin, tudi v Sloveniji. Knjiga *Kaj cveti v Sredozemlju?* je priročnik za vsakega ljubitelja narave, ki ne gre le v gore, ampak svoje pohode usmeri tudi na obalo ali bližnjo, tudi kar bolj daljno okolico. Je knjiga za tiste, ki se raje sprehodijo le po parkih ali po urejeni krajini. In je knjiga, ki jo gledamo, saj je v njej skoraj 900 fotografij, posebej tiste na lihih straneh so pravi užitek, ker so dovolj velike. Avtor je ubral že preizkušeno pot za poljudne rastlinske vodnike in nam na začetku zelo razumljivo predstavlja zasnovo knjige ter nas pouči o značilnostih sredozemskega prostora in rastlinstva. Standardni je tudi slikovni del, ki na vsakomur jasen način razloži botanične pojme, ki jih bo potreboval pri določanju rastlin. Potem pa sledi pregled rastlin: cvetje po barvi cvetov (bela, rumena, rdeča/rjava in modra), z dodatno ureditvijo glede na število venčnih listov, na koncu so rastline,

Mladinska knjiga Trgovina

Slovenska 29, Ljubljana T: 01 2410 656, E: konzorcij@mk-trgovina.si

Izredno privlačno čtivo, sodi v sam vrh alpinistične literature.

Deb Mukharji:
**Kailash and Manasarovar:
A Quest Beyond
the Himalaya**

NIYOGI BOOKS of India, april 2014

(trda vezava; 252 strani; barvne
fotografije; cena 53,90 EUR)

Obiščite našo novo spletno stran! www.konzorcij.si